N°. 3580. 1858.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 18 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels, tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 17 Junij.

Wat moet er van onze tarieven worden? Onze koloniale beschermende regten zijn gehandhaafd door 't gebeurde in de Tweede Kamer, bij de beraadslaging over het traktaat met België. Daarbij toch is 't dan nu uitgemaakt, dat de vrije handel goed is binnen zekere perken, en dat buiten die perken de beschermende regten en zelfs een monopolie nuttig, noodzakelijk en onvermijdelijk zijn kunnen. Dat beginsel is nu eenmaal tot een axioma vastgesteld, waarover ons vorig ministerie gestruikeld is. God zij geloofd! Wij zullen dien ten gevolge nu voortaan het genoegen hebben, dat de vrijhandel-verdedigers, wat water in hun wijn zullen mengen, een bescheidener toon zullen aanslaan, en hun recept niet meer zullen aanbevelen als eenig en bij uitnemendheid geschikt tot genezing van alle volkskwalen. Als onze handel niet leven kan zonder ons monopolie in de Oost; hoe zal men dan aan dezen of genen tak van nijverheid verwijten, dat hij, die geen monopolie, noch hooge regten eischt, een zeer matig inkomend regt verlangt te behouden, opdat onze markt niet worde overstroomd door de produkten der naburen, die onze voortbrengselen van hunne markten weeren. Al wie toegeeft — en wie is die 't bestaan durft dat niet te doen? — al wie toegeeft dat de *vrije handel* zelfs niet in alle opzigten voor *onzen handel* dienstig is, dat onze handel, altans in de Oost een monopolie behoeft, opdat wij in Nederland eenigen handel zouden kunnen behouden, die is niet vrij meer om met kleinschatting te spreken van onze nijverheid, die er tegen protesteert, als men haar onverdedigd blootstelt aan de konkurrentie van dezulken, die hunne grenzen voor alle konkurrentie sluiten. En met hetzelfde regt, waarmeê men in de Oost ons handelsmonopolie handhaaft, kunnen onze industriëelen vorderen, dat men hen niet, zoogenaamd ten dienste van den handel, maar eigenlijk ten voordeele van den vreemdeling, opoffert.

In de dagen, toen het Belgiesch traktaat met de beloofde tarieven nog bij de Kamer hangende was, is er van de zijde der industriëelen gesproken van een reprociteits-stelsel. De zoogenaamde vrienden van den vrijen handel — die tevens geen bezwaar hebben tegen een voordeelig handelsmonopolie — hebben daarvan groot misbruik gemaakt op eene partijdige, en laten wij 't woord gebruiken, op eene oneerlijke wijze. Zij hebben 't laten voorkomen, alsof onze industriëelen, al onze tarieven wilden laten omwerken, om een stelsel van volledige reciprociteit op elke vreemde nationaliteit toegepast, in te voeren. Zulke eisch zou zeker eene groote absurditeit zijn geweest, maar toch niet verwerpelijker voor ons land, dan de eisch van een volkomen vrijen handel, in zijne uiterste gevolgtrekkingen doorgevoerd. Intusschen, wij hebben dwaze brochuur- en maandwerk-schrijvers gehad, die, zonder te weten wat zij deden, den vrijen handel in zijn ganschen omvang volstrektelijk hebben aangeprezen; maar nooit is er een industriëel gevonden bekrompen genoeg van geest, om een volslagen reprociteitsstelsel aan te bevelen. Integendeel, wij hebben in Nederland het voorregt gehad van uit den mond der industriëelen te vernemen, dat zij den vrijen handel zijn toegedaan; dat zij geene hooge tarieven begeeren, dat zij zelfs geen regt hoegenaamd vorderen willen tegenover mogendheden, die onze konkurrentie toelaten; en dat zij tegenover die naburen, die volstrekt geene konkurrentie dulden, slechts een zeer matig beschermend tarief behoeven voor weinige maar zeer belangrijke takken van nijverheid, die een betrekkelijk groote uitbreiding hebben genomen en aan duizenden handen-arbeid en levensonderhoud verzekeren. Bij dien gematigden, vrijzinnigen, en wij voegen er bij, allezins billijken eisch, heeft de partijzucht durven spreken, alsof er een volledig stelsel van reciprociteit tot in zijne laatste konsequentiën uitgewerkt, was aanbevolen! En daarmeê heeft men dan de industriëelen aan de kaak gezet, en hunne belangen, die geene partikuliere maar wezenlijke volksbelangen zijn, uitgescholden voor kunstmatige proefnemingen, die geen reden van bestaan hebben, en hoe eer hoe beter moesten worden opgeruimd!

Als aan zulk schrijven geen kwade trouw heeft voorgezeten — en wij willen dat aannemen — dan is daarin toch blijk gegeven van groote onbedachtzaamheid, om niet het woord van onwetendheid te gebruiken. Het is de schuld van onze hedendaagsche hoog opgevijzelde wetenschap der staathuishoudkunde, een brutaal woord, moeijelijk om te schrijven, nog moeijelijker om uit te spreken, en onmogelijk te begrijpen in den zin waarin het thans wordt gebezigd. Die wetenschap toch, die tot onderwerp heeft de meest door elkander loopende feiten, die zich in de stoffelijke wereld kunnen voordoen, gaat uit van eene onbuigbare en onverzettelijke theorie, opgemaakt buiten de feiten om, en waarnaar de feiten zich moeten schikken! Is het wonder, dat men daar altijd absoluut sprekende, ook absoluut wil hebben gehandeld, en als ware men God, algemeene regelen stelt, waarop men geene uitzonderingen toelaat? Is het wonder, wanneer men zelf altijd absoluut is in zijne beslissingen, dat men in anderen diezelfde dwaasheid veronderstelt, als of er nooit in eenige zaak middentermen konden zijn, en alles òf absoluut waar, òf absoluut valsch is?

Intusschen, zoo er iets blijkbaar in de wereld is, dan moet daar onder zeker dit worden gerangschikt, dat de regelen, die menschelijke wijsheid vindt, slechts betrekkelijk waar zijn. Hoeveel te meer is dit te zeggen van de regelen, die de verhouding van volk tot volk in hunne stoffelijke belangen bepalen?

Niemand ontkent in Nederland, dat ons hoofdbelang de handel is. Maar daaruit volgt nog niet, dat de handel het eenigst belang is.

De handel, als hoofdbelang, vereischt; en daartoe heeft hij regt, dat men altijd in de eerste plaats bedacht zij op hetgeen hem voordeelig zijn kan. Maar daarom moet men niet alle andere belangen over het hoofd zien. Ook deze behooren met alle kracht te worden behartigd, zoo lang er geen strijd ontstaat tusschen het hoofdbelang en de overigen.

Is er strijd? Dan nog kan men den knoop niet doorhakken met het groote woord: de handel gaat voor. Want niet alles is den handel voordeelig wat als dusdanig wordt aangepredikt. Men moet, eer men beslist, wikken en wegen, dat is onderzoeken, of er werkelijk schade voor den handel zal zijn. En zoo ja, of die schade voor den handel zoo beduidend is, dat men er een tak van nijverheid, die zich ontwikkelt en welvaart aanbrengt, daaraan mag opofferen.

Helaas, deze zoo eenvoudige, maar desniettemin zeer gewigtige zijde der quæstie is in den laatsten tijd maar al te dikwerf uit het oog verloren. Men heeft gehandeld naar de vooraf buiten de feiten om opgemaakte absolute theorie. Wat daarmeê overeenkwam werd geëerbiedigd. Wat er meê scheen te strijden moest onbarmhartig worden afgesneden, op het gevaar af van duizenden broodeloos op straat te werpen. Dat was de leer der theoristen, die op hunne kamers op gemakkelijke stoelen gezeten, de wereld beoordeelen naar het papier, dat voor hen ligt, zich voorstellende dat de wereld zich laat gebruiken als het papier, waarop zij schrijven, en dat, geduldig als het is, alles opneemt, wat de pen er aanvoert.

Van die onbekookte en dikwerf jeugdige en onervarene theoristen was die leer in het goevernement overgegaan. En zoo hebben wij het laatstelijk beleefd, dat aan een groote tak onzer nijverheid belangrijke schade was voorbereid, alleen voor de fantazie van een minister, die met de industrie onbekend, afgaande op eene bloote theorie, de heffing van het inkomend regt die plaats had naar het gewigt, wilde vervangen door eene heffing naar de waarde. Oppervlakkig beschouwd schijnt de theorie te pleiten voor het systeem van den minister. Maar treedt in de werkelijkheid, onderzoekt de feiten; en ge ondervindt, dat de theorie bedrog is, en in de plaats van eenig voordeel, aan alle zijden schade geeft.

Wij hopen dat het fantazeeren over vrijen handel en nijverheid, althans in de ministeriëele bureaux, een einde nemen zal. Wij zijn een verstandig en voorzigtig volk, dat niet door holle theoriën, maar op praktische gronden gewoon is te bouwen. Hebben wij ons gedurende eenigen tijd laten medesleepen door de in de lucht gebouwde kasteelen van onze nieuwbakken staathuishoudkundigen; de ondervinding, laatstelijk opgedaan, waarheen dat leidt, moet ons waarschuwen voorzigtig te zijn, om verstandig te kunnen handelen. Onderzoeken en wikken wij alle belangen. Daarna kunnen wij met vaste overtuiging doen datgene, wat de ondervinding zal hebben geleerd dat ons voordeelig is.

De vrije handel blijve ons punt van uitgang; maar binnen zekere perken, die de toestand onvermijdelijk maakt.

Een Parijsch blad, *La Presse*, geeft de volgende opgaven en beschouwingen betreffende de sterfte onder de Britsche troepen in Indië. Men kan zich daaruit een denkbeeld vormen van de ontzettende moeijelijkheden, waarmede generaal Colin Campbell te worstelen heeft, zonder nog de regtstreeksche rampen, van het oorlogvoeren onafscheidelijk, in rekening te brengen.

Gaan wij, zegt *la Presse*, naar Kalkutta. Wij bevinden ons te Tchandpalghat aan de oevers van den Hooghly. De Stad der paleizen verschijnt ons in haar volle pracht. De stroom is bedekt met schepen, waarvan de vlaggen aller volken wapperen. Voor ons nog vertoont zich de laan van de esplanade, en verder, te midden van een uitgebreid groen veld, verheffen zich de groote bolwerken van Fort-William. Een regiment wordt ontscheept; het rukt met vrolijkheid voort, de muziek voorop; de schoone uniform glinstert in de eerste stralen der zon; de gezondheid staat op elks gelaat te lezen.

Deze lieden gevoelen zich gelukkig van na een langen overtogt den grond te betreden van een land, dat zich voor hun verwonderde blikken ontrolt als een tooverachtig gewest. Men heeft ze aan de Kaap of te Malta eenigen tijd doen verblijf houden, om hen op de Indische hitte voor te bereiden. Alle zorgen eener oplettende gezondheidsleer zullen hun worden bewezen; het *comfort* zal hun niet ontbreken, en een hooge soldij veroorlooft hun zich helpers aan te schaffen om hun keuken te bestieren, de zindelijkheid in de kazerne te onderhouden, en hun kleedij in goeden staat te doen blijven.

Bezoeken wij nu datzelfde regiment op het station, dat het bewaken moet. Twee jaren zijn sedert de ontscheping verloopen. Hoewel het geene veldslagen geleverd, geen togten heeft behoeven mede te maken, zien wij toch deze krachtige mannen, uit de Engelsche en Schotsche graafschappen, verouderd, vermagerd en afgemat. De verwoestingen van het moordend klimaat zijn reeds op hun bleek en uitgeteerd gelaat te lezen. Zoo wij het oog slaan in de registers van het hospitaal, die onwraakbare getuigen van het lijden der Europeanen in Indië, dan ontwaren wij, dat elke soldaat uit dat prachtig regiment vijf of zes maal in twee jaren den drempel van dit verblijf der ziekte heeft overschreden.

Zij kunnen ons ook leeren hoevelen er binnengetreden zijn, welke er niet door de poort des levens zijn uitgekomen. Ieder jaar 7½ pCt., dat is het getal der dooden geweest, waaraan nog toegevoegd moeten worden de mannen, die door den volslagen ondergang hunner gezondheid uit de kaders verwijderd geworden zijn, en die 3 pCt. van het geheel uitmaken. Het regiment ondervindt derhalve een jaarlijksch verlies van 10 tot 11 pCt., zoodat, na een verblijf van minder dan tien jaar in Indië, het geheel vernieuwd moet worden.

Wij overdrijven niet. Deze droevige opgaven zijn aan officiëele bronnen ontleend. Zij hebben betrekking op het prezidentschap Bengalen. In de andere prezidentschappen heeft het Engelsche leger minder te lijden. In Bombay is de sterfte niet grooter dan 5,07. percent. De gevallen van ongeneeselijken gezondheidstoestand, talrijker dan in Bengalen, bedragen 3,16, maar de vernieuwing der regimenten heeft slechts om de twaalf jaren plaats. In het prezidentschap Madras is de verhou-

ding het best. Het leger vernieuwt zich slechts daar in de zeventien jaar.

Hoe laag deze verhouding ook voor Indië schijnt, is dit laatste eijfer toch nog droevig, want het geeft een gemiddeld verlies aan van ongeveer 59 op de duizend in vredestijd. Zoo men het gemiddeld bedrag in de drie prezidentschappen neemt, komt men tot 8¼ % of 82,5 man op de 1000, maar de ziekte en de sterfte staan altijd in verhouding van het werk, dat van de individuën wordt geëischt.

In alle landen is dit beginsel waar, en het is bewezen dat de vermoeijenissen en ontberingen des oorlogs in Indië de verliezen der regimenten verdubbelden ja verdriedubbelden. De oorlog, die thans gevoerd wordt, is zeker de bezwaarlijkste welken de Engelschen ooit in die streken moesten leveren, en men kan aannemen dat de sterfte hun sedert de maand Maart 1857 tot aan de maand Maart van dit jaar 200 man op de duizend heeft gekost, zonder het nog grooter getal mede te rekenen van hen, die de gasthuizen vullen en onder de kogels van den vijand zijn gevallen. Om tegenover de opstandelingen 50,000 bajonnetten op de been te houden, zou de opper-generaal minstens 80,000 man onder zijn bevelen moeten hebben; daar het effektief van dag tot dag vermindert, zou het na een jaar van 80,000 op 60,000 terug gebragt zijn, en de beschikbare magt niet meer dan 30,000 bedragen. Een magt veel te gering om over de muiterij te zegenpralen.

Deze opmerkingen zullen voldoende zijn om de bezwaren te kunnen waarderen, waarmede de Engelschen in Hindostan bij iedere schrede te kampen hebben.

Het gevaar van den toestand is dáár. De Engelschen met hun dapperheid, welke gebiedend bewondering vergt, en hun heldenmoedige volharding, kunnen alle inspanningen der muitelingen trotseeren, maar een onzigtbare smetstof doet het zwaard des strijds uit hun handen vallen, terwijl de leiders van den opstand steeds een veldslag ontwijken, of liever dien verbrokkelen in eindelooze schermutselingen.

Hun doel, zij-zelven hebben het erkend, is den vijand te dwingen tegen het klimaat een worsteling vol te houden, die dreigt geen einde te zullen nemen vòòr dat de laatste Europeaan gevallen zal zijn, verwonnen door de koorts of de cholera.

Op heden, de jaardag van Hare Majesteit onze geliefde Koningin, wordt tevens herdacht en gevierd, de jaardag van Zijne Majesteit, onzen geëerbiedigden Koning. Wij wenschen den Koning en Zijne edele Gade heil. God bescherme beide met den koninklijken telg, den veelbelovenden prins van Oranje, bij wiens meerderjarigheid weldra het koninklijk gezin en het gansche volk zich zullen verblijden. Inmiddels bidden wij God, dat Hij den Koning met de wijsheid en de kracht bekleede, die hem de in onze dagen moeijelijke taak der Regering vergemakkelijkt. Hij zegene die tevens, opdat zijn Huis en zijn Volk groeijen en bloeijen in den vrede, dien wij bezitten, en talrijke vruchten vergaren van al wat goed is, zoo voor het geslacht dat thans leeft, als voor de geslachten, die na ons komen zullen.

De verjaardag van H. M. de Koningin wordt heden in de hoofdstad op de gebruikelijke wijze gevierd. Van de publieke gebouwen en uit vele partikuliere woningen wappert de nationale vlag, het klokkenspel heeft zich doen hooren en heden morgen ten 8 ure is eene groote parade van het garnizoen op den Dam gehouden. Aan het stadhuis worden toebereidselen gemaakt voor eene schitterende verlichting.

Met betrekking tot de in omloop gebragte valsche Nederlandsche bankbiljetten van *f* 25, waarvan dezer dagen is melding gemaakt, verneemt men, dat te dier zake in hechtenis zijn genomen, de vermoedelijke vervaardiger, een lithograaf, Duitscher van geboorte en een tweede persoon, verdacht van ze opzettelijk in omloop te hebben gebragt.

Men houdt het hier al meer en meer daarvoor, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal niet vóór September aanstaande zal bijeenkomen.

Intusschen houdt men zich aan de departementen, naar men verzekert, ijverig bezig met het in gereedheid brengen van vele belangrijke wetsontwerpen, die aan de Staten-Generaal zullen worden aangeboden, terwijl ook de werkzaamheden, tot het in gereedheid brengen der staatsbegrooting voor 1859 een aanvang moeten genomen hebben.

Bij kon. besluit van 5 dezer is aangevuld art. 6 van het besluit van 15 Dec. 1849 omtrent de reis- en verblijfkosten. Deze aanvulling luidt aldus: „Deze bepaling is ook op toepassing van hen, die, hetzij tijdelijk, hetzij doorloopend meer dan eene bezoldigde betrekking bekleeden, al is het, dat de bezoldiging aan de eene of andere dezer betrekkingen verbonden, door hen niet mogt worden genoten."

Bij besluit van dezelfde dagteekening is bepaald, den hoofdinspekteur van den waterstaat, ten aanzien der vergoeding van reis- en verblijfkosten, te rangschikken onder de 2e klasse van het tarief, vastgesteld bij Kon. besluit van 15 Dec. 1849.

Men verneemt, dat het koninklijk genootschap te Londen, tot aanmoediging van kunsten en nijverheid, in zijne vergadering van 31 Mei 1858, aan onzen landgenoot, den heer Prosper Cuypers van Velthoven, de eere-medaille van de 1e kl. heeft toegekend, voor zijn schoon werk, getiteld: *Documents pour servir à l'Histoire des troubles religieux du XVI siècle dans le Brabant-Septentrional, Bois-le-Duc* (1560—1570). In de zelfde zitting is ook aan den beroemden von Humboldt die medalje verleend.

Den 12 Junij zijn uit het wrak der *Lutine* geborgen twee gouden staven, wegende 9 Ned. pond 83 lood, benevens 4 Spaansche matten.

De Thermometer teekende heden als volgt:

's nachts laagste stand			71	graden	Fhr.
's morgens	9	ure	87	„	„
„	11	„	90	„	„
's namidd.	1	„	93	„	„
„	3	„	84	„	„

Z. M. heeft benoemd tot opperdirekteur van 's Rijks Muzeum van nat. hist. te Leyden dr. J. van der Hoeven, en tot dir. dr. H. Schlegel, alsmede goedgekeurd de benoeming van A. W. C. Domis, burgem. van Kethel en Spaland, tot sekr. dier gemeente.

'sGRAVENHAGE, 16 Junij. Heden middag heeft er bij H. M. de Koningin, op het huis ten Bosch, ter eere van Z. D. H. den prins van Nassau, een groot diner plaats gehad.

— Gisteren middag heeft er bij den Turkschen gezant prins Caradja, een diner plaats gehad, dat door de leden van het korps diplomatique en eenige andere genoodigden werd bijgewoond.

— Men verneemt, dat Z. M. heeft benoemd tot zaakgelastigde van Nederland in Portugal Jhr. Mr. M. L. J. H. A. Heldewier, thans sekretaris der Nederl. legatie in Groot-Brittanje; tot sekretaris der Nederl. legatie te Parijs, den heer Mr. W. F. Rochussen, thans denzelfden post te Berlijn vervullende; en tot sekretaris van het Nederl. gezantschap te Berlijn, Jhr. Mr. J. F. P. van der Hoeven, thans attaché bij het Nederl. gezantschap te Parijs.

— Z. D. H. de hertog van Nassau heeft Z. M. den Koning der Nederlanden benoemd tot grootkruis der Adolph-orde. Z. D. H. prins Nikolaas van Nassau heeft Z. M. de versierselen dier orde aangeboden.

— Ten gevolge van de buitengewone hitte, is aan de troepen uit Delft en Leiden, die morgen herwaarts zouden komen, om aan de groote parade deel te nemen, die ter eere van H. M. de Koningin zal worden gehouden, tegenbevel gegeven. Zij zullen de parades in hunne garnizoenen bijwonen.

SCHIEDAM, 16 Junij. Gisteren is met het beste gevolg van de scheepstimmerwerf *de Lelie*, alhier, toebehoorende aan den heer G. Lindeman, van stapel gelaten, het barkschip *Ph. Samkiri*, groot ongeveer 450 lasten, gevoerd zullende worden door kapitein G. G. Lion, onder het boekhouderschap van den heer J. H. van Gent, en bestemd voor de groote vaart.

BREDA, 15 Junij. Gisteren in den namiddag ten ruim vijf ure, ging de Bewaarschool aan den Nieuweweg nabij de Oude Vest uit. Een der kinderen van die school, een aardig jongetje, Antonius Balmakers geheeten, viel in het vrij diepe en modderachtige water, was op het punt van te verdrinken, toen de brave gepensioneerde militair J. H. Jong, zich naar de plaats des ongeluks begaf en het geluk had het kind uit de diepte op te halen, en van eenen anders gewissen dood te redden.

— Men verneemt, dat op den middag van heden, onder de gemeente Gilze en Reijen, benevens onder de banen van Tilburg, eene hevige onweersbui gewoed heeft, vergezeld van eenen verschrikkelijken hagel. De hagelsteenen hadden de grootte van duiveneijeren.

GORINCHEM, 14 Junij. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 6.50 à 8.90; Rogge *f* 5.25 à *f* 6.40; Gerst niet aan de markt; Haver *f* 4 à *f* 5; Boonen *f* 7.50 à *f* 8.25; Boter *f* 0.95 à *f* 1.10 per Ned. ℔; Eijeren *f* 2.80, de 100 stuks; Kaas *f* 15 à *f* 16, jonge, *f* 23 à *f* 24, oude, de 50 Ned. ponden. De Graanhandel was ook deze week slap, alsmede de handel in vee, bij drukken aanvoer en op nieuw lagere prijzen. Vette varkens werden met weinig kooplust à 30 en 31 cents het Ned. ℔. verkocht.

— De staat der veldgewassen mag in deze streken gunstig genoemd worden. Het koren stond sedert jaren niet zoo zwaar geladen; de aardappelen beloven mede een goed gewas en staan op vele plaatsen in bloei; de boomvruchten hebben door de langdurige droogte veel geleden en zijn afgevallen en hoewel het hier niet zoo treurig met het gras gesteld is als elders, zoo ziet het er toch alles behalve gunstig mede uit. De hevige donderbui, die Vrijdag middag hier en in den omtrek viel, heeft echter groot nut gedaan.

HOOGEVEEN, 12 Junij. Niettegenstaande wij hier rondom in den turf zitten, is het gebrek door den lagen waterstand zoodanig, dat sommigen ze bij stuivers moeten koopen, terwijl zich door dezelfde gevolgen alhier het vreemde verschijnsel voordoet, dat het water, hetwelk altijd in ruime mate voorhanden was, thans voor geld moet gekocht worden.

ASSENDELFT, 16 Junij. Door de aanhoudende droogte is het water hier voor de gezondheid van het vee zoo nadeelig geworden, dat in de laatste dagen verscheidene koeijen, na het gebruik daarvan, gestorven zijn.

ZWOLLE, 14 Junij. Enkele landbouwers in deze streken hebben met den hooibouw een aanvang gemaakt. De kwaliteit is uitmuntend, doch de kwantiteit zeer bedroevend.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Junij. De Regering heeft in de meeste departementen, bij gelegenheid der gedane verkiezingen voor de algemeene raden, de zege behaald. De oppozitie schijnt, naar men zegt, zich op een in 't oogloopende wijze er van onthouden te hebben.

De titel van „minister van Binnenlandsche Zaken en van Openbare Veiligheid", dien generaal Espinasse voor het eerst droeg, vervalt. De *Patrie*, daarop wijzende, zegt, dat aan die verkorting niet zoo veel waarde moet worden gehecht, maar dat daarentegen de keuze des Keizers van grootere beteekenis is. „De Keizer heeft zijn minister van Binnenl. Zaken uit den hoogsten graad der magistratuur te nemen. Hoewel onder éénen titel blijven de funktiën dezelfde, zij leggen dezelfde pligten op, en de standvastigheid en trouw van den heer Delangle zullen de verheven hoedanigheden van diens geest in de uitoefening van zijne gewigtige betrekking nog meer doen uitkomen. Daarentegen beschouwt de *Pays* de wegneming van dien laatsten titel van meer beteekenis.

De dubbele titel, dien men generaal Espinasse gaf, was het gevolg der dringende noodzakelijkheid van den toestand. De herstelling van den gewonen titel van het ministerie van Binnenlandsche Zaken bewijst, dat die toestand niet meer bestaat en getuigt van de rust, welke op de algemeene bezorgdheid in het rijk gevolgd is, welke door de gebeurtenis in de maand Januarij van dit jaar gewekt werd. Deze zijn de meeningen van beide officieele dagbladen over de benoeming van den heer Delangle. Ten gunste van den vrede is daaruit niet veel afteleiden; die benoeming zal op de Fransche bevolking evenwel niet nalaten een goeden indruk te maken; want de nieuwe minister van Binnenl. Zaken is om zoo te spreken een Parijsch burger. Hij begon zijn loopbaan zonder eenig vermogen en heeft zijn hoogen post alleen aan zijne talenten en ijver te danken. Bij de Parijzenaars is hij min of meer bemind, en daar onder hen nog vele Orleanistieschgezinden zijn, zal de nieuwe minister met meer welslagen de pogingen dier partij kunnen bestrijden. De heer Delangle is de zoon van een landman in het departement du Nièvre, waar de heer Dupin hem leerde kennen, hem in zijne bescherming nam en deed onderwijzen. Nog zeer jong muntte hij uit als advokaat te Parijs, waar hij in 1836 deken dier orde werd. Door de oppozitie werd hij tot vertegenwoordiger van Clamecy gekozen, en in 1842 advokaat-generaal aan het hof van kassatie. Dat ambt vervulde hij tot na de Februarij-revolutie en nam zijn ontslag toen Cremieux minister van Justitie werd. Na den *coup d'état* werd hij prezident eener afdeeling van den Raad van State, en toen, bij gelegenheid der konfiskatie van de bezittingen der familie Orleans, de heer Dupin zijn ambt van prokureur-generaal aan het hof van kassatie neerlegde, werd hij tot diens opvolger benoemd. Later verving hij Troplong, die, na Portalis, prezident van het hof van kassatie werd, als eerste prezident van het hof van Appèl. Als zoodanig prezideerde hij het hof van Assises, dat in de regtsgedingen van Berger, Orsini en konsorten moest uitspraak doen. Bovendien was de heer Delangle prezident van den gemeenteraad der stad Parijs en van den algemeenen raad van het departement der Seine. Uit hoofde dier betrekking is hij naauwkeurig bekend met de behoeften en wenschen der hoofdstad, 'tgeen den Keizer waarschijnlijk heeft doen besluiten, hem tot minister van Binnenl. Zaken te benoemen. De heer Delangle heeft gisteren ten half een ure bezit van zijn ministerie genomen. Heden ochtend heeft generaal Espinasse het verlaten, en begaf zich onmiddellijk naar

Fontainebleau, werwaarts de Keizer hem per telegraaf ontboden had.

Men verhaalt algemeen, dat een der eerste daden van den nieuwen minister zal zijn aan de *Indépendance belge* te veroorlooven weder in Frankrijk te verschijnen.

Bij de herinnering dat de heer Delangle, in zijne hoedanigheid van raad der stad Parijs zich zeer ongunstigs over de cirkulaire betreffende de konversie der armengoederen heeft uitgelaten, zegt men, dat de nieuwe minister van Binnenlandsche Zaken geen vriend van de prefekt der Seine is.

— Men wil, dat de buitenlandsche bladen en korrespondentiën van hier zich grootelijks vergist hebben met te berigten, dat Frankrijk in de konferentie van de zaak der vereeniging der vorstendommen geheel zou hebben afgezien. 't Is mogelijk dat Frankrijk, ten einde aan den tweespalt der mogendheden geen meer voedsel te geven, zijne bedoelingen te dezer zaak voorloopig ter zijde stelt. Het helt evenwel over ten gunste eener administratieve, militaire en tol-eenheid, die strekken zou om den band, welke de Moldau en Wallachijsche nationaliteit vormt, te bevestigen en de zamenhechting van beide landen tot één in korten tijd te bewerkstelligen.

Intusschen heerscht in Montenegro nog immer eene groote spanning; nu wil men in officiëele kringen beweeren, dat het niet de Montenegrijnen zijn, welke de vesting Klobuck belegeren, maar de bewoners van Herzegowina. — 't Is overigens bekend, dat Montenegrijnsche vrijscharen te Herzegowina zijn binnengerukt. — Men zegt bovendien, dat de Montenegrijnen met geduld en vertrouwen op de te Konstantinopel gevoerd wordende onderhandelingen wachten. Middelerwijl zendt Turkije voortdurend troepen naar Herzegowina om er de orde te herstellen, en wijl het van zijn soevereiniteitsregt gebruik maakt, kunnen de mogendheden hier niets tegen doen.

— Er zijn hier verscheidene mededingers om den troon van Wallachijë en Moldavië, hoe weinig kans er ook voor hen daartoe bestaat. Naar men zegt heeft de Keizer hen niet ontvangen.

— Ten gevolge des vereffening van de *Cagliari*-quæstie, spreekt men van de herstelling der diplomatische betrekking met Napels. Men beschouwt dat gerucht als voorbarig. Altans, zoo lang Napels geene koncessiën verleent, zoo als die in de protokollen van 8 Maart 1856 geëischt worden, kunnen de Europeesche mogendheden aan hare houding niets veranderen.

— Volgens een korrespondentie van hier aan den *Nord* zijn de regelen van den *Moniteur* tegen de *Calportage* voornamelijk gerigt tegen de Engelsche bijbelgenootschappen. Reeds lang geleden hadden de Bisschoppen aan de Regering vertoogen gerigt tegen de propaganda dier genootschappen. De Fransche Protestantsche predikanten zullen waarschijnlijk over dat artikel van den *Moniteur* hun klagten openbaar maken.

— Door den minister van Oorlog is aan de des betreffende divizie-kommandanten bekend gemaakt, dat de Keizer den 15n, wanneer het leger het kamp te Châlons betrekt, daarbij tegenwoordig zal zijn, en daarmede groote feestelijkheden zullen gepaard gaan.

— Naar men verneemt behelst het testament der hertogin van Orleans het volgende: Vooreerst stelt de hertogin hare kinderen in de bescherming van Koningin Maria Amelia en onder die van haren oom; vervolgens uit zij den wensch, dat de graaf van Parijs, die, tijdens het testament gemaakt werd, niet meerderjarig was, meerderjarig zou worden verklaard en de Koningin voogdes van den hertog van Chartres moet worden; daarop vermaant zij hare zoons steeds de wijsheid van hunnen grootvader en de ridderlijke deugden van hunnen vader tot voorbeeld te nemen; daarbij de overtuiging ontboezemende dat hare zoonen nooit de politieke grondstellingen zullen verloochenen, welke den roem van hun huis hebben gegrondvest, door hunnen grootvader gedurende 18 jaren op den troon werden vertegenwoordigd en door haren vader blijkens zijn testament, volledig werden beaamd. Eindelijk zegt zij Frankrijk vaarwel, 'twelk zij innig lief had. Dan volgt de beschikking over haar vermogen en kostbaarheden, die in gelijke deelen onder hare zoons verdeeld moeten worden. Het vermogen van den graaf van Parijs, dat ten gevolge van de Napoleontische dekreeten zware verliezen heeft geleden, is, niettegenstaande de hertog van Aumale van zijn aandeel heeft afstand gedaan, zoo gering, dat zijn jaarlijksch inkomen niet grooter dan 100,000 franken zal zijn.

— De *Moniteur* doet opmerken dat zoowel te Parijs als te Londen strenge maatregelen zijn genomen opdat geen hond op straat zonder muilband verschijnen.

— Men schrijft uit Turijn, dat de snelheid waarmede de Koning van Napels op de dreigende houding van Engeland heeft toegegeven, aldaar een opgewondenheid voortbrengt, welke in de taal der dagbladen zigtbaar is. Men begrijpt er zeer wel, dat heeft Koning Ferdinand zoo overijld gevolg gegeven aan het ultimatum van sir Lyons, dit was omdat hij zeer wel wist, dat ook de Sardinische gevolmagtigde een dergelijken eisch wilde doen. De Koning toonde daardoor, dat hij wel aan een groote en magtige natie als Engeland wilde toegeven, maar niet aan een koningrijk van den tweeden rang, zoo als Sardinië. Dit ziet men te Turijn zeer wel in, en daar de regering in die stad zeer gaarne van Engelands houding gebruik zou hebben gemaakt, om zich ook eenig gewigt te geven, begrijpt men welke bittere teleurstelling deze afloop te weeg brengt. Sardinië leert door dit geval, op voor zijn eigenliefde zeer gevoelige wijze, dat het er nog verre af is, zich met Engeland op gelijken voet te kunnen plaatsen. De tegenstanders der staatkunde van graaf Cavour brengen ten deze gelegenheid de fabel van den kikvorsch en den os in herinnering.

— Men leest in een Spaansch blad de *Iberia*:

„Wij zijn in vollen vrede, en toch hoort men van niets anders gewagen dan van oorlogstoerustingen. Een reiziger, uit Gibraltar komend, meldt, dat de Engelschen aldaar aan de zeekant nieuwe en groote versterkingen opwerpen, ten einde elk vaartuig te kunnen beletten, ergens anders te landen dan in de haven."

ENGELAND.

LONDEN, 16 Junij. In het Hoogerhuis heeft lord Brougham gisteren de aandacht van het Huis gevestigd op de moeijelijkheid, welke er bestaat in het verkrijgen van manschappen voor de zeemagt; hij deed uitkomen, den onzekeren toestand, waarin Europa verkeert en vroeg der regering, welke maatregelen zij had genomen, om eene betere bemanning der vloot te verkrijgen. Lord Malmesbury antwoordde, dat ofschoon alle maatregelen zijn genomen, om de vloot met den meesten spoed te bemannen, deze quæstie aan eene speciale kommissie tot nader onderzoek was opgedragen; hij gaf, als zijne meening, te kennen, dat er geene moeijelijkheid in gelegen zou zijn, om het benoodigde getal manschappen te verkrijgen ingeval eene onverwachte gebeurtenis ontstond en dat er evenmin gebrek is aan middelen om het kanaal te verdedigen.

De *Times* bevat tegen de logenstraffing zijner beweeringen door den *Moniteur* een nieuw artikel, waarin hij de juistheid zijner beschouwingen ten opzigte der wapeningen in Frankrijk volhoudt. Dit artikel eindigt aldus:

„Wij zeggen niet dat een daad van aanranding tegen ons is voorgenomen; onze opgaven gaan zoo ver niet, maar wij zijn overtuigd dat, zoo zulk een onderwerp bestaat, de *Moniteur* het op de meest vormelijke en stellige wijze zou ontkennen tot op den dag dat het werd uitgevoerd."

Om tot dit besluit te geraken grondvest de *Times* zich vooral op de werken te Cherbourg, op de bijzondere inlichtingen, welke hij ontvangen heeft, en waarvan hij de bron niet noemen kan zonder het vertrouwen te schenden, en eindelijk op deze stelling, dat zoo in een land met vrije instellingen, een valsch berigt wordt verspreid, honderden stemmen zich dadelijk verheffen om het tegen te spreken, terwijl daar, waar het gezag der regering niet aan hetzelfde toezigt onderworpen is, de beweringen van haar officieel orgaan, alleen haar liefde voor de waarheid tot waarborg hebben, een waarheid, waarvan zij gemakkelijk kan afwijken als andere belangen haar daartoe uitnoodigen.

Overigens houdt zich de gansche pers thans met deze zaak bezig. De *Morning-Star* en de *Morning-Herald* zien in het verschiet slechts vrede. De *Times* wordt door de *Daily-News*, den *Advertiser*, den *Globe*, de *Sun* en nu en dan zelfs door den *Morning-Post* nagevolgd in zijn wantrouwen en argwaan tegen Frankrijk. Wat intusschen zeker schijnt is, dat de uitdrukking van vertrouwen door de ministers niemand heeft gerust gesteld.

Het Lagerhuis gaat voort met het onderzoeken der besluiten, betreffende de reorganizatie van het Indische bestuur. Gisteren liep de beraadslaging van het punt of de raad van bestuurderen, gedeeltelijk of geheel door de Koningin benoemd zal worden. De regering had het eerste stelsel voorgesteld, terwijl lord John Russell een amendement aanbood, waardoor het beginsel van verkiezing kwam te vervallen, en der Koningin de benoeming van vele leden van den Indischen bestuursraad verbleef.

Hoewel dit amendement door lord Palmerston ondersteund werd, verwierp het Huis het echter met 250 tegen 185 stemmen, en nam het ministeriëele voorstel aan.

In het Hoogerhuis lag de Hertog van Cambridge de verklaring af, dat het leger steeds door vrijwilligers werd versterkt, en in alle gedeelten van het vereenigd koningrijk, de bevolkingen de beste gezindheid aan den dag legden, om in de krijgsdienst te treden. Deze gezindheid komt der Regering zeer te stade, daar de oorlog in Indië de gelederen der regimenten zeer heeft gedund, en er nog dagelijks uitzendingen plaats hebben.

Gisteren namiddag ten 3 uur zijn de Koningin en de prins-gemaal naar het landgoed Stoneleigh van lord Leigh, den lord stadhouder van Warwikshire vertrokken. De oude abdij aldaar is gelegen in een verrukkend oord, aan den oever van de rivier Avon, omstreeks drie mijlen van Kenilworth. Het oudste gedeelte van het nog bestaande gebouw werd tijdens de Regering van Koningin Elizabeth ter plaatse opgerigt, waar vroeger een abdij stond. Van die oude abdij is nog een gedeelte over, dat van de 14 eeuw dagteekent. Het gebouw wordt omringd van een park, waarin zich hooge statige eiken verheffen en vol is van harten en reeën.

Ten 5 ure kwamen de hooge personaadjes te Coventry aan, waar zij door lord Leigh en den luitenant-generaal Harry Smit, bevelhebber van het noorder distrikt, ontvangen werden. De majoor der stad bood hun een adres van den gemeenteraad aan, waarin werd vermeld dat Coventry met het bezoek van al de Soevereinen, die Engeland bezeten had, vereerd was geworden. Prinses Mary en prinses Anna van Denemarken waren er, vóór zij den troon beklommen, geweest; de eerste ten jaren 1525, de laatste in 1688, en koningin Elizabeth ten jare 1565.

— Uit Bombay heeft men, dd. 10 Mei, tijding ontvangen. De *Bengal Hurkaru* van 3 Mei behelst, dat de vader van den eerloozen Nani van Jhansi was gevangen genomen en op de plaats, waar de Engelschen vermoord werden, aan een boom is opgeknoopt. Nena Sahib, zoo schrijft men, was te Barilley. Volgens den *Lahore Chronicle* waren Persische troepen te Musched aangekomen en rukten tegen Herat op. Aan dat gerucht wordt getwijfeld.

De meeste Engelsch-Indische bladen klagen over gebrek aan troepen en uiten hunne bekommering over de gevolgen der heete weêrsgesteldheid. De *Calcutta Englishman* zegt daaromtrent, „Het klimaat begint zich aan onze soldaten te doen voelen en algemeen verbreiden zich ziekten. De opperbevelhebber heeft naar de prezidentschappen geschreven om artsen, en die men ontberen kon zijn dadelijk gezonden. Naar verhouding heeft geen tak der dienst zoovele verliezen geleden dan die der geneesheeren en het is volstrekt noodig dat zonder eenig dralen uit Engeland een aantal geneeskundigen gezonden worden."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 14 Junij. Aan de ministerieën heerscht veel bedrijvigheid, en eerlang verwacht men de openbaarmaking der belangrijke regeling van den politieken staat des lands, waardoor aan den voorloopigen toestand, waarin sinds zoo vele jaren het rijk is, een einde zal komen. Men had de wet deswege tegen het einde van Mei verwacht; doch aangezien de daarbij gepaard gaande beraadslagingen meer tijd hebben vereischt, zoo is de afkondiging er van verdaagd. De wet is thans onderworpen aan de bekrachtiging Zijner Majesteit, die spoedig volgen zal, daar de voorstellen er van herhaaldelijk in den raad van ministers en in de tegenwoordigheid van den Keizer bediskussiëerd zijn.

BERLIJN, 14 Junij. Men schrijft uit Petersburg, dat het goevernement voornemens is van de grondeigenaars der zes Poolsche provinciën de vrijheid hunner boeren te koopen; de som, welke daartoe zou vereischt worden, bedraagt een milliard. De onderhandelingen deswege zijn begonnen.

ZWEDEN.

STOCKHOLM, 16 Junij. H. K. H. de Kroonprinses van Zweden, prinses Louise der Nederlanden, is heden bevallen van eenen zoon. De vreugde over de geboorte van den erfprins is algemeen.

BELGIE.

BRUSSEL, 15 Julij. Zoo als gemeld is, zal de Koning eerstdaags naar Engeland vertrekken, vergezeld van den graaf van Vlaanderen. Dit vertrek zou eenigzins verwondering kunnen baren of men zou den Koning het voornemen moeten toeschrijven van door zijne afwezendheid het algemeen in omloop zijnde gerucht te willen bestrijden, dat hij zijn persoonlijken invloed bij verschillende vertegenwoordigers ten gunste van de adoptie zou willen doen gelden. Het schijnt intusschen dat de strijd op een terrein zal worden geleverd, waar de Koning niet mag verschijnen, zoo hij geweldige wrijvingen wil verhoeden. Het ministerie geraakt uiteen, de meerderheid is weinig in overeenstemming, de regterzijde verbrokkelt zich.

De dubbele toestand, waarin de heer Roger zich bevindt, daar hij ook Antwerpens vertegenwoordiger is, doet hem in zijne overtuiging weifelen. Men zegt, dat hij tot het groote centrum overhelt. De heer Frère, minister van Financiën, deinst terug voor de uitgave en is alzoo in overeenstemming met 's Konings denkbeeld. De heer Tesch, minister van Justicie, toont zich zeer begeerig om de direktie weder op zich te nemen der Maatschappij, welke in Luxemburg een spoorweg wil aanleggen die het gansche land in zijne geheele lengte doorloopt. De baron de Vrière, minister van Buitenl. Zaken, voelt afkeer voor den post, dien de

hoogere klasse te Brussel voor hem ondragelijk maakt.

Volgens andere geruchten zou de heer de Brouckère, aan het hoofd van een fraktie de gematigde liberalen geen gelegenheid laten voorbij gaan om hen, die voor hem eenmaal hunne plaats moeten ruimen, struikelblokken in den weg werpen.

Al deze ongelegenheden schijnen voor het land nieuwe veranderingen te zullen veroorzaken. En in dat vooruitzigt wacht men van weerszijden den dag der diskussiën over de versterkingen van Antwerpen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 17 Junij.

BEVALLEN (14 Junij): C. Lugt, geb. Wijtman, Z. — (15 Junij): A. Paerl, geb. Franzie, D.

OVERLEDEN (12 Junij): J. T. Copray, 71 j. - J. Hol, geb. van Waning. Bolt, 28 j. — (13 Junij): A. van Vierhouten, 31 jaren.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		16 JUNIJ		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	105⅝	a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64	″	64 1/16	
Dito Dito	3 ″	76⅜	″	76 7/16	
Dito Dito	4 ″	97 7/16	″	97½	
Amort. Syndik.	3½ ″	92⅜	″		
Aand. Handel-Maatsch.	4½ ″	140½	″	140⅝	140½
Oost-Ind Leening	4 ″	97⅛	″		
Aand. Holl. Spoorweg			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″	101	″		
Maatschappij van Weld.	4 ″		″		
België, Cert. Adm. bij	2½ ″		″		
Dito bij *Rothschild*	2½ ″	52¼	″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1½ ″	26⅝	″		
Dito	3 ″		″		
Dito Binnenl.	3 ″	38	″	38 1/16	38
Amortisable Schuld		¼	″		
Bewijzen Coupon			″		
Crediet Instel. bij *Prost & C°*		69	″	69½	
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	46	″	46 1/16	46
Dito 1856	3 ″	44¾	″	44 13/16	44¾
Dito Uitgestelde		28			
Rusl., Obl. bij *Hope en C°*	5 pCt.	105⅝	″		
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	103⅜	″		
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	91¾	″		
Dito bij idem 1840	4 ″	87⅜	″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	87⅛	″	87¼	
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″	98⅝	″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	101 11/16	″	101¾	
Dito adm. te Hamburg	5 ″	98¼	″		
Dito dito te Londen	5 ″	100½	″		
Dito dito dito	4½ ″	97½	″	97⅝	
Inschrijving in Assignat.	6 ″	65¾	″	65⅞	
Certifikaten van dito	6 ″	66⅛	″	66¼	
Spoorweg Aktiën	5 ″	71¾	″	72	
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*	155	″	155¼	155¼
Obligatiën	4 pCt.	81½	″	81 9/16	81 9/16
Pruissen, Obligatiën	4½ ″		″		
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″	61	″		
Dito Metalliek	5 ″	75⅛	″	75 3/16	
Dito Rente Amsterdam	5 ″	86⅞	″		
Dito Nationale 1854	5 ″	76⅛	″		
Dito dito	2½ ″	38⅝	″	38 11/16	
Weener Bank-Aktiën	*f*	1103	″		
Dito Aand. fl. 250, 1839	″	375	″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	318	″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *Lan. en B.*	5 ″	105¼	″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	98⅞	″	99	
Dito 1839 van £ 100	5 ″	98¾	″		
Dito 1843 ″ £ 100	5 ″		″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″		″		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	4¾ ″	36⅛	″		
Dito Uitgestelde	2¼ ″	13⅞	″		
Grenada, Obligatiën	3¼ ″	20¼	″	20 5/16	
Dito Uitgestelde		5 13/16	″		
Mexiko dito	3 ″	18⅜	″	18½	
Noord-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	*f*		″		
Dito dito Lr. B	″	850	″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën			″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	84¼	″		
Louisiana	5 ″	101¼	″		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 ″	3 5/16	″		

N. Port. 44½.

De Beurs was wederom zonder eenige variatie.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 4 pCt., Diskonto 3½ pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 16 Junij. België 2½ pc. 56p; 4½ pc. 98⅛ p; Metal. 80⅛ p; Nation. 80¼; Spanje 1¼ pc. 26 5/16 g; 3 pc. binn. 38 3/16 g.

PARIJS, 16 Junij. Rente kont. 4½ pc. 94.20; op tijd 3 pc. 68.35; Fr.-Oost. Spoorw. 675; Spanje 1½ pc. 26¾; 3 pc. 38⅜; Rom. Leening —.

MADRID, 15 Junij. Spanje 3 pc. 40.60; 1½ pc. 28.35.

LONDEN, 16 Junij. Cons. 95¾; Braz. 5 pc. 102¼; 3 pc. Mexiko 20½; 4½ pc. Peru 86⅞; 3 pc. id. 66¼; 4½ pc. id. doll. bonds 67; Grenada uitgest. 6¼; id. werkelijke 21⅜; 5 pc. Venezuela 37⅝; 2¼ pc. id. 14⅝; 3 pc. Port. 46¼; 3 pc. Spanje 45⅜; 1½ pc. id. 27½; Amortiz. —; Coupons —; 4½ pc. Russen 101½; 5 pc. id. 112¾; 2½ pc. Holland 66⅛; 4 pc. id. 99¾; Illinois Shares 85; id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinië 89¾.

WEENEN, 16 Junij. Metall. 5 pc. 82½; Nation. 83⅛; Bank-Aktiën 972; Noord-Bahn akt. 162; Credit Anst. 233; O.-Fr. Spoorw. akt. 267; Saltzb. 100¼; Lomb. Venetiaans. 99; Wissel op Londen 3/m. 10.10; Goud 7¼; Zilver 4¼.

BERLIJN, 16 Junij. Stieglitz 5de serie 104½; 6de id. 107¼; Rusland 5 pc. 109¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100¼; Diskonto 4.

HAMBURG, 16 Junij. Mexikanen 4⅝, Spanje 3 pc. 35¾, 1½ pc. 25⅜, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank 96¾, Noord-Duits. bank 84, Wissel op Londen kort —.—; 3/m. —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 16 Junij. Metalliek 5 pc. 78⅝, Spanje 3 pc. 37¾, 1½ pc. 26½, Wissel op Londen 117⅛, Weenen 114, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55¾	2/m. Livorno	*f* 39½
Zigt ″	″ 56⅛	″ Napels	81
2/m. Bordeaux	″ 55¼	″ Petersburg	″ 1.73
½/m. ″	″ 55¾	6/w. Weenen	″ 33¾
3/m. Madrid	″ 237	″ Augsburg	″ 35¼
″ Cadix	″ 239	″ Frankfort	″ 99½
″ Sevilië	″ 236	2/m. Hamburg	″ 34⅞
″ Bilbao	″ 236	Zigt ″	″ 35 1/16
″ Lissabon	″ 40	2/m. Londen	″ 11.65
″ Porto	″ 40	Zigt ″	″ 11.72½
2/m. Genua	″ 45¾	Rotterdam	″ ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 16 Junij.

Tarwe zonder handel.

Rogge weder iets hooger; 128 ℔ n. Pruissische *f* 182 aan de Zaan; 125 ℔ dito *f* 177, 178; 128, 129, 130 ℔ dito *f* 185, *f* 187, 189.

Garst, Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie in Okt. ek. 84½ &. *Raapolie* op 6/w. *f* 46½; Vliegend *f* 45¼ a ½; 1°. Sept. ek. *f* 45¾ a 46¼; Okt. *f* 46 a ½; Nov. *f* 46¼, ¾ a 7; Dec. *f* 46½, ¾ a 7. *Lijnolie* op 6/w. *f* 36½; Vliegend *f* 35¼; 1°. Sept. ek. *f* 36; Okt. *f* 36¼; Nov. *f* 36½; Dec. *f* 36¾. *Hennepolie* op 6/w. *f* 40¼; Vliegend *f* 39.

SCHIEDAM, 15 Junij. Rogge. Verkocht: 145 2 ℔ Arensb. *f* 208 kontant, *f* 210 6/w.; Gerst; 133/2 ℔ Perna *f* 183 6 w. — Moutwijn *f* 15,—; Jenever *f* 20,50; Amst. Proef *f* 21,75; zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,20 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 17 Junij. Ouwehand, Willem de Clercq, Batavia.

HELVOET, 15 Junij. Van Rijn van Alkemade, Prinses Amalia, Banjoewangie, l. v. Brouwershaven.

SURINAME, 17 Mei. Kapt.-Luit. van der Meersch, Nederl. Transportschip Merwede, Helvoet.

UITGEZEILD:

TEXEL, 17 Junij. De Witt, Prins Frederik der Nederlanden, Batavia.

HELVOET, 16 Junij. Poestkoke, Oceaan, en van der Putte, Admiraal van Kingsbergen, beide Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 11 Junij, vertrokken naar:

Ludwigsh. en Manheim.	J. B. Haenlein, Franklein.
Weesel.	T. Beijer, Wilhelmina.
Mannheim.	W. Rippert, Manheim.
Keulen.	H. Berns, Cöln N°. 10.
Coblentz.	F. M. Meeuwsen, Fortuna.

Rijnhoogte ARNHEM, 16 Junij 1 el 28 duim. KEULEN, 16 ″ 7 vt. 7½ ″

Advertentiën.

(257) GETROUWD:

H. G. L. H. WILLEMSEN

en

M. A. H. PEESE BINKHORST.

OLDENZAAL, 15 Junij 1858.

(252) Heden overleed, na voorzien te zijn geweest met de HH. Sacramenten der stervenden, zacht en kalm, tot bittere droefheid van mij en mijne kinderen, mijn innig geliefde Echtgenoot, JOHANNES JACOBUS VAN ZON, in den ouderdom van ruim 78 jaren.

ARNHEM, den 14 Junij 1858. M. GOUERDE. Wed. J. J. VAN ZON.

Men verlangt op een dorp tegen Julij aanstaande of eerder, een fatsoenlijke **Burger Dochter**, circa dertig jaren oud, R. C., ter Assistentie in een **Huishouden en Winkel.** Zij die met een Kruidenierswinkel bekend zijn en wien in dergelijke betrekking zijn werkzaam geweest en getuigen van eerlijkheid en goed zedelijk gedrag kunnen overleggen, zullen vooral in aanmerking komen. Inclineerende gelieve zich, met opgave van het te erlangen salaris, ouderdom en waar informatie te bekomen *franco* te adresseren, onder Lett. K. K. bij den Uitgever dezer Courant. (251)

(258) Tegen 1 Augustus verlangt men te engageren een **SECONDANT**, R. K., niet beneden de 20 jaren, tegen genot van salaris, kost en inwoning, enz. Goed Schoolhouden en kennis van de beginselen der Fransche taal, zijn vereischten. Adres *franco*, letter Z, bij de Gebr. VAN LANGENHUYSEN, Boekdrukkers te 's Gravenhage.

De Zalf en Pillen van Holloway doen verbazende uitwerking ingeval van *brandwonden*. E.... Z...., te *Maastricht*, had zich met kokend water deerlijk gebrand. Hare regterzijde en been vooral waren in een beklagenswaardigen toestand. Op het oogenblik van het toeval had men een middel aangewend, waardoor het vleesch tot op het been zich afschilde. Men riep vervolgens geneeskundige hulp in, doch al spoedig was haar toestand hopeloos. Een vriend die haar bezocht, en wiens been door de zalf en pillen van Holloway genezen waren, beval haar dezelven aan, zij volgde dien raad op, en in veertien dagen tijds was zij genezen, en heeft uit erkentelijkheid hare genezing aan den professor Holloway schriftelijk medegedeeld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment*. (4254)

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN en J. S. DE HAAS wordt met succes gedebiteerd:

DE GEBRUIKEN EN PLEGTIGHEDEN

DER

Roomsch Katholieke Kerk,

Met Geschiedkundige Aanteekeningen, ten dienste der Katholieke Jeugd. Vrij naar het Hoogduitsch, van

JOZEF ANTONY,

Hoogleeraar te Munster.

door H. J. SONJEE, R. C. Pastoor te Noordwijk.

Tweede herziene druk.

Prijs 25 Cents.

De Uitgevers hebben den prijs van dezen 2den druk van dit voor de Jeugd zoo nuttig werkje 10 cents lager gesteld dan den eersten druk, om het boekje, dat door vele Heeren Geestelijken wordt aangeprezen, meer algemeen te verspreiden.

Zoo zult gij Bidden!

Matth. VI: 9.

GEBEDENBOEK VOOR ROOMSCH-KATHOLIJKEN.

Bijeenverzameld uit de beste oude en nieuwe Gebedenboeken.

Uit het Hoogduitsch vertaald en doelmatig veranderd, door C. J. VAN ERP, R. K. P.

Met aanbevelende goedkeuring.

Dit gebedenboek werd in het jaar 1847 te Leeuwarden uitgegeven, en is een van de beste gebedenboeken die er bestaan.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.